

[Alfred Kristensen.]

oprettet efter 1920, men for dem, som var i brug i 1920 eller før 1920 skal vedblivende de hidtidige bestemmelser gælde. Hvilke bestemmelser? Bestemmelser, som har rod i den preussiske lovgivning, men det kan da ikke være meningen. Det er meningsløst at fortsætte på denne måde. Jeg vil meget stærkt appellere til, at man tager disse bestemmelser op til revision og i udvalget prøver på at finde ud af, om der overhovedet er nogen som helst grund til fortsat at køre med disse særregler. Det kan ikke være rigtigt, at den forholdsvis korte tid — i hvert fald set fra et historisk synspunkt —, da Sønderjylland var under preussisk styre, fra 1864 til 1920, skal sætte så dybe spor i vor lovgivning, at lovbestemmelser fra den tid skal have blivende virkning. Jeg vil håbe, at når der ikke er sket ændringer her, skyldes det en misforståelse. Jeg vil bede den højtærede minister og det udvalg, som jeg forstår skal arbejde videre med sagen, om at prøve på at ændre lovforslagene således, at disse særbestemmelser bliver taget ud.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de forskellige ordførere for deres udtalelser angående de to foreliggende lovforslag om ferskvandsfiskeri og om fiskeri i Randers fjord og Gudenaa m. m.

Jeg er naturligvis godt klar over, at der kan være visse spørgsmål i loven angående særrettigheder, som det vil være rimeligt at tage op til behandling, og jeg giver tilsagn om min medvirken til at finde de rette udtryksformer for den lovgivning, der her er tale om. Jeg vil gerne understrege, hvad den ærede ordfører hr. Jens Jensen nævnte, men som måske nok lidt for ofte glemmes, at man ikke skal undervurdere betydningen af de ferske vande. Der er her tale om et opvækstområde for fiskeriet, som vist egentlig, set fra et biologisk synspunkt, er uhyre vanskeligt at vurdere, men som sikkert er af meget større betydning, end vi i øjeblikket ved nogen egentlig besked om.

Det er beklageligt, at de senere års udvikling herhjemme af vore vandløb ikke alene har betydet, at fiskeriet har været i tilbagegang, men også at mange skønheds-værdier er gået tabt. Med den vandløbslov, der blev vedtaget her — i sidste samling var det vel eller i forrige —, skulle vi nu prøve at nå et lille fremskridt, og jeg tror, det er på høje tid, da der, i hvert fald efter de udtalelser, der er fremført overfor mig, er både vandløb og søer, hvis forfatning er den allersletteste. Jeg er godt klar over, at

disse problemer kan støde på visse interesse-modsætninger, navnlig som følge af de erhvervsinteresser, der kan være fra landbrugets side. På den anden side vil jeg gerne have lov til at sige, at altfor sjældent en røst fra fiskeriinteresserne har lydt med tilstrækkelig styrke overfor landbrugets interesser. Det er i hvert fald i reglen endt med, at enhver fra landbrugets side fremført interesse er blevet accepteret på fiskeriets bekostning. Jeg vil derfor gerne udtale dette varme ønske: ikke at man skal undlade at tage hensyn til landbrugets interesser, men at man også vejer de andre interesser, der kan være, og at man tillige bestræber sig for — hvor det er tvingende nødvendigt for landbruget at have afløb eller på andre måder at øve indflydelse på vandløb og søer — at medvirke til at gøre disse ulemper så små som muligt eller om muligt helt at undgå dem. Det vil jeg gerne have lov til at sige, og jeg ved, at jeg i så henseende er i overensstemmelse med fiskeriet og med fiskeriets folk, der meget ofte overfor mig har beklaget sig over, hvor svært det har været for dem at vinde ørenlyd for de synspunkter, de har haft på disse områder.

Naturligvis må vi se på disse spørgsmål i udvalget. Jeg imødeser disse forhandlinger med stor interesse, og jeg skal gøre mit til, at vi kan nå til et godt og værdifuldt resultat.

Det ærede medlem hr. Jens Jensen og det ærede medlem hr. Alfred Kristensen har henledt min opmærksomhed på visse spørgsmål i forbindelse med Sønderjylland. Det ærede medlem hr. Alfred Kristensen nævnte også spørgsmålet om ålegårdsretten. Der er iøvrigt også i saltvandsfiskeriloven et andet spørgsmål, der tangerer Sønderjylland, nemlig i § 1, stk. 6, der drejer sig om voddræststeder, hvilket det ærede medlem ikke omtalte, men som jeg også er opmærksom på.

Begrundelsen for bestemmelsen i sidste stykke i § 7 i saltvandsfiskerilovforslaget er, at vi syntes, det var helt urimeligt, når der ingen ålegårdsrettigheder var i de sønderjyske landsdele eller i Sønderjylland — eller hvilket geografisk udtryk man nu vil blive stående ved — at nyindføre nogle ålegårdsrettigheder, som fiskerne for deres vedkommende ønsker afskaffet i den øvrige del af landet.

Intet skulle være mig kærere end — hvis det var mig muligt — at fremsætte et forslag for det høje landsting om afløsning af ålegårdsretten. Dette spørgsmål har været brændende — jeg tror, jeg kan sige i 40—50 år —, og der foreligger meget vigtige kommissionsbetænkninger med godt sagligt stof